

Η Κουκουβίστα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 14ος ΤΕΥΧΟΣ 64 - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1988

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158
Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Βάναυση και ανεπανόρθωτη η ανθρώπινη επέμβαση στις φυσικές ισορροπίες του ορεινού οικολογικού συστήματος της Γκιώνας.

Οι φυσικές ομορφίες του ιστορικού βουνού μαζί με τη χλωρίδα και την πανίδα βαθμιαία εξαφανίζονται. Οι μπουλντόζες, για κερδοσκοπικούς λόγους συνεχίζουν αδιάκοπα το ολέθριο έργο τους. Η Γκιώνα αποδείχθηκε χρυσοφόρα πηγή για το κράτος. Από τα νερά της υδρεύονται 5-6 εκατομμύρια άνθρωποι.

Στο πλούσιο μετάλλευμά της στηρίζεται η Εθνική μας Οικονομία. Τα βοσκοτόπια μας τα οποία καταστρέφονται από τις εξορύξεις του μεταλλείου και τα οποία αποτελούν μοναδικόν πόρο για την πτωχή Κοινότητά μας ούτε καν κέφθηκε το κράτος να τα αποζημιώσει.

Αφού το ανεγειρόμενο εργοστάσιο αλουμίνως στη Δομβραίνα θα τροφοδοτείται κυρίως από τα μεταλλεία της Γκιώνας, εμείς δεν θα σταματήσουμε να τονίζουμε την ανάγκη για την επιβίωση του βουνού μας, απαραίτητη προϋπόθεση συνύπαρξης ανθρώπων και φύσης. Η πολιτεία μπροστά στις απειγνωσμένες, όσο και δικαιολογημένες διαμαρτυρίες μας παραμένει ψυχρή και αδιάφορη.

Πάντως ένα είναι γεγονός: Ότι το μέλλον του χωριού μας, εξ αιτίας των μεταλλείων διαγράφεται ζοφερό, ολέθριο. Είναι λυπηρόν να μας αφαιρούν, χωρίς καμιά αποζημίωση, ό,τι πολτιμότερο έχουμε, τα λειβάδια μας.

Η πολιτεία υποχρεούται να χορηγεί κάθε χρόνο, σύμφωνα με την ζημία που προξενεί στα ορεινά βοσκοτόπια μας, ανάλογη οικονομική βοήθεια στο αργοπεθαίνον χωριό μας. Πρέπει όλοι μας να αγωνιστούμε για τα συμφέροντα της Κοινότητας. Να υπερασπιστούμε με κάθε τρόπο τα ορεινά λειβάδια μας, για τα οποία χύθηκε αίμα, κατά το παρελθόν, από τους προγόνους μας στον αγώνα τους εναντίον των διαφόρων καταπατητών οι οποίοι δια να οίγουρέψουν την κυριότητά τους είχαν καταφύγει τότε σε τουρκικό δικαστήριο το οποίο με απόφασή του αναγνώρισε τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κουκουβίστας και τα οποία έγιναν σεβαστά από όλους.

Πρέπει να κινηθούμε δραστήρια και αποτελεσματικά προς όλες τις κατευθύνσεις. Δια να ε-

πιτύχουμε όμως τον σκοπό μας απαιτούνται καλοσχεδιασμένες ενέργειες, διαμαρτυρίες, παραστάσεις και προπαντός προγραμματισμός. Πρέπει ν' αντιληφθεί επιτέλους το κράτος ότι τα μεταλλεία της Γκιώνας, από τα οποία αποκομίζει τεράστια κέρδη, είναι καταστρεπτικά για την Καλοσκοπή η οποία έχει άμεσον ανάγκη την οικονομική ενίσχυση. Αν εμείς δεν αγωνιστούμε δεν πρόκειται να συγκινηθούν οι διάφοροι αρμόδιοι από την συντελεσθείσα καταστροφή, καθώς και την περιβαλλοντολογική ρύπανση. Πρέπει να διεκδικήσουμε το δικίο μας. Πρέπει πάση θυσία να προστατεύσουμε τα συμφέροντά μας, ως και την υγεία μας ακόμα, όσο είναι νωρίς, διότι εξ αιτίας των μεταλλείων θα υποφέρουμε εφ' όρου ζωής εμείς και τα παιδιά μας.

Από τους αγώνες μας και τις υπεράνθρωπες προσπάθειες τις οποίες, αν θέλουμε να επιζήσουμε, πρέπει να καταβάλουμε, θα εξαρτηθεί η επιτυχία της αποζημιώσεως, την οποία πρέπει οπωσδήποτε να απαιτήσουμε. Το συμφέρον της Κοινότητας είναι: Η αποζημίωση να μην είναι ένα εφάπαξ μικροποσό. Αλλά επίσης ποσοστό, ανάλογο με τις καταστροφές, που προκαλούν οι εξορύξεις των μεταλλείων, και το οποίο πρέπει να χορηγείται εσασί στην Καλοσκοπή, για να μπορέσει να ορθοποδήσει.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να επωφεληθεί της ευκαιρίας και να μην επαναπαύεται στις διάφορες υποσχέσεις ούτε στην δίκαιη δήθεν εκ μέρους της πολιτείας μεταχείριση. Σήμερα τα έργα για την ανεύρεση του πολύτιμου μεταλλεύματος διαρκώς επεκτείνονται με συνέπεια τα ορεινά λειβάδια μας το ένα κατόπιν του άλλου να καταστρέφονται, ώσπου μια μέρα να μετατραπούν σε απέραντο σεληνιακό τοπίο. Δηλαδή θα παρουσιάζουν την οικτρή εικόνα της θουνοπλαγιάς της Τιθλοπίτας. Τότε το αποτέλεσμα θα είναι ολέθριο για το χωριό μας. Πώς θα επιζήσει δίχως πόρους εις το μέλλον η Καλοσκοπή;

Φέτος από τα ενοίκια των λειβαδιών μας η Κοινότητα θα εισπράξει από τους μισθωτές κτηνοτρόφους ενάμισυ εκατομμύριο δραχμές. Αν είχε στη διάθεσή της

Μας χράνουν

Αγαπητή «Κουκουβίστα»,

Επιθυμώ να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια για το έξοχο δελτίο επικοινωνίας μελών συνδέσμου «Καλοσκοπιτών».

Κι αυτό, γιατί ενημερώνει όλους τους απανταχού Καλοσκοπιτές με λαογραφικά, παραδοσιακά, κοινωνικά και άλλα πολιτιστικά θέματα της περιοχής σας.

Ιδιαίτερα με συγκινεί ο φιλοκερδής σκοπός της έκδοσης που δεν είναι άλλος, εκτός από τον εξωραϊσμό του χωριού σας.

Εδώ θα μου επιτρέψετε φίλοι Καλοσκοπιτές να πω του χωριού μας, διότι και μένα με συνδέει με όλους εσάς, μια κάποια συγγένεια, γιατί η μάνα μου Παναγιώτα ή «Παναγιού»

Κ. Κωστούρου ήταν από το χωριό Κουκουβίστα.

Είχα τη χαρά να επισκεφτώ το χωριό, το 1985 και 1986 και να γνωρίσω από κοντά τις χάρες και την ομορφιά του.

Η θέση του χωριού, ο καθαρός αέρας και τα γάργαρα νερά, κάνουν τον επισκέπτη να νιώθει μια ιδιαίτερη χαρά και συμπάθεια για το χωριό αυτό.

Το περιοδικό «Κουκουβίστα» έφτασε στα χέρια μου, χάρη στην αγάπη και εκτίμηση που μου έχει ο εξάδελφός μου Γιάννης Κωστούρος σημερινός πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

Εύχομαι λοιπόν ολόψυχα, σ' όλους τους Καλοσκοπιτές υγεία και καλή επιτυχία στην προσπάθεια του Συνδέσμου, για τον καλλωπισμό και αξιοποίηση της περιοχής.

ΤΣΙΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Δάσκαλος - Καρδίτσα

ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

και εκείνα τα λειβάδια που ακρήστευσαν τα μεταλλεία τα έσοδά της θα ήσαν οπωσδήποτε περισσότερα. Αυτή τη ζημιά θα απαιτήσουμε να την καλύπτει το κράτος. Δεν ζητούμε ελεημοσύνη. Ζητούμε την αποζημίωση του ζωτικής σημασίας καταστραφέντος τοπίου μας.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να αναλογισθεί το βάρος της ευθύνης της και να υψώσει μαύρη σημαία ενάντια σε εκείνους που μας ζημιώνουν κάνοντας τη ζωή μας δύσκολη και μαρτυρική. Εμείς της υπενθυμίζουμε ότι θρισκόμαστε στο πλευρό της. Είναι λυπηρό να οργώνουν οι μπουλντόζες των μεταλλείων τα ορεινά λειβάδια μας και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία εκπροσωπεί σήμερα υπεύθυνα τα συμφέροντα του χωριού μας, να μην έχει την τόλμη και το θάρρος να υψώσει το ανάστημά της και να βροντοφωνάξει με θένος και έμφαση: Εδώ και τώρα «θέλουμε αποζημίωση για τα βοσκοτόπια που μας καταστρέφετε. Ζητούμε οικονομική ικανοποίηση για τα λειβάδια μας. Από την ορεινή αυτή έκταση, την οποία ξεκοιλιάζετε με φουρνέλλα και μηχανήματα, εισπράτταμε από τη βοσκή των αιγοπροβάτων κάποια έσοδα τα οποία σήμερα δεν εισπράττουμε. Τί θα γίνει, κύριοι ιθύνοντες με μας; Γιατί αδιαφορείτε; Με την τακτική που ακολουθείτε θα σβήσει σιγά - σιγά το χωριό μας από το χάρτη. Εμείς, οι Καλοσκοπιτές, συνειδητοποιώντας τον κίνδυνο που διατρέχουμε εκπέμπουμε SOS προς την κυβέρνηση ζητώντας προστασία».

Το θανάσιμα τραυματισμένο χωριό μας έχει άμεσον ανάγκη από διάφορα αναπτυξιακά έργα. Έχει σοβαρότατες ελλείψεις. Πρέπει να αναβαθμισθεί το ταχύτερον δυνατόν. Από ποιά

πηγή θα εξοικονομήσουμε τα απαιτούμενα χρήματα, προκειμένου να δημιουργηθούν κοινωφελή έργα; Πού θα απλώσουμε το χέρι μας;

Ένα από τα σοβαρότερα αυτά έργα είναι: Η διαπλάτυνση των δρόμων εντός του χωριού μας, οι οποίοι είναι στην κυριολεξία, από τον καιρό των υποζυγίων μας ακόμα, μονοπάτια. Υπάρχουν δυστυχώς γειτονιές οι οποίες εξακολουθούν να βρίσκονται σήμερα σε πρωτόγονη κατάσταση, οι κάτοικοι των οποίων ασθμαίνοντας και ιδροκοπώντας μεταφέρουν στους ώμους τους τα μπαγάζια τους, προκειμένου να φτάσουν ως το δημόσιο δρόμο.

Ένα ακόμα από τα πιο επείγοντα έργα είναι ο ξενώνας, ο οποίος εξακολουθεί να βρίσκεται στο στάδιο της μελέτης. Άπειρα είναι τα προβλήματά μας.

Πρωταρχικός μας σκοπός: Η αναβάθμιση του χωριού μας. Για να επιτύχουμε τους στόχους μας απαιτείται περισυλλογή και δράση.

Το μαχαίρι έφτασε πια στο κόκκαλο. Έως εδώ και μη παρέκει. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση να συγκαλέσει Λαϊκή Συνέλευση, στην οποία πρέπει να κληθούν και οι βουλευτές του τόπου μας καθώς και ο Νομάρχης Φωκίδας με θέμα: Τα μεταλλεία. Στη συνέχεια να σχηματιστεί επιτροπή από τα πιο ικανά και δραστήρια πρόσωπα, η οποία ν' αγωνισθεί με ζήλο και θέρμη για τα συμφέροντα της Καλοσκοπής.

Η εκλεγμένη από τη Λαϊκή Συνέλευση επιτροπή πρέπει να κινηθεί αόκνως το συντομότερο δυνατό προς όλες τις κατευθύνσεις, μέχρις ότου αποκατασταθεί πλήρως το δίκιο και η τάξη στο παραμελημένο από την πολιτεία χωριό μας.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Μεγάλη κοσμοσυρροή παρατηρήθηκε και φέτος στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδας. Εκαινοντάδες αυτοκίνητα είχαν κατακλύσει την καταπράσινη πεδιάδα.

Στην ιστορική ομώνυμη εκκλησιούλα τελέστηκε με λαμπρότητα η καθιερωμένη λειτουργία, στην οποία προσήλθαν με θρησκευτική κατάνυξη οι πιστοί εορταστές για να προσκυνήσουν.

Πολύχρωμες θελέντζες και τραπεζομάντηλα στρώθηκαν κάτω από τα χιλιοχρονίτικα θεόρατα πλατάνια.

Σταυροπόδι οι πανηγυριώτες απολάμβαναν τις φυσικές ομορφιές του θαυμάσιου περιβάλλοντος, γεύόμενοι συνάμα τους εκλεκτούς μεζέδες τους. Τα ψημένα αρνοκάτσικα μωσχοβολούσαν την πανηγυρική ατμόσφαιρα. Από τα λαλούμενα αντιβούζαν ένα γύρω οι λόγγοι.

Η μεγάλη αυτή θρησκευτική ως και πολιτιστική γιορτή έχασε το παλιό εκείνο όμορφο χρώμα της.

Την ημέρα εκείνη οι ξωμάχοι μας, οι οποίοι θεωρούσαν την εορτή της Αγίας Τριάδας σαν το πιο σημαντικό γεγονός της χρονιάς, έφταναν στ' όμορφο αυτό ξωκκλήσι καθάλα στα υποζύγια τους, με τα χρωματιστά κιλίμια τους, τις κεντητές προθέστες τους, τα γλυκόπιστα κρασιά τους, τις καλοφτιαγμένες τυρόπιτες, κι ό,τι άλλο εκλεκτό διέθετε το σπιτικό τους. Με γέλια και χαρές, πειράγματα και αστεία, προδιατεθειμένοι όλοι τους για διασκέδαση πήγαιναν να γλεντήσουν, να χαρούν λιγάκι τα πικραμένα χείλη τους. Εκείνη την ημέρα όλοι οι δρόμοι του χωριού, ως και των γύρω Κοινοτήτων, οδηγούσαν στην Αγία Τριάδα.

Εκεί αντάμωναν συντοπίτες και ξενοχωρίτες κι έσφιγγαν τα χέρια τους ευχόμενοι και αντευχόμενοι.

Οι νέοι καρτερούσαν και εκείνοι με αγωνία και λαχτάρα την θρησκευτική αυτή γιορτή να ψυχαγωγηθούν λιγάκι και να γνωριστούν με τους νέους των γειτονικών χωριών. "Αλλωστε που αλλού να ιδωθούν; Γι αυτό αδημονούσαν ναρθούν γάμοι, χαρές και πανηγύρια.

Στο πανηγύρι λοιπόν πούμοιαζε με νυφοπάζαρο, έσμιγαν τα νιάτα. Συγκρατημένη φυσικά η ερωτική δίψα τους. Αυστηρά τα ήθη. Κι όταν ο σκοπός ενός νέου ήταν ιερός, για το συνταίριασμα με την καλή του το λόγο είχαν οι προξενητάδες, οι οποίοι άρχιζαν τα παζαρεύματα της προίκας.

Οι υποψήφιοι γαμπροί την επιλογή της μέλ-

λουσας συντρόφισσάς τους προσπαθούσαν να την κάνουν, κατά προτίμηση, στο χορό.

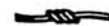
Γαρίδα τα μάτια τους παρακολουθούσαν τις λιγερόκορμες χαμηλοβλεπούσες τσούπρες, με τα φανταχτερά φουστάνια τους, οι οποίες στριφογύριζαν λικνιζόμενες, υπό τους ήχους των δημοτικών σκοπών.

Κι ενώ το γλέντι συνεχιζόταν με δυό και τρεις δίπλες ο χορός, οι προξενητάδες παράμερα εκθείαζαν, ο καθένας με τον τρόπο του, τα προσόντα, και τα ψυχικά χαρίσματα των υποψηφίων και των δύο φύλων. Ο προξενητής που αντιπροσώπευε τον γαμπρό, σκληρός και άκαμπτος, δεν εννοούσε να υποχωρήσει. Τα παραρεύματα της προίκας έπαιρναν, σε πολλές περιπτώσεις, μεγάλες διαστάσεις, λες και επρόκειτο για κάποια αγοραπωλησία. Ο τρόπος των διαπραγματεύσεων τραυματίζε τον εγωισμό της άμοιρης κοπέλλας, διότι δεν ελάμβαναν καν υπόψη τους τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, σ' αυτές τις περιπτώσεις, προκειμένου να συμβιώσουν αρμονικά δύο άνθρωποι.

Τώρα αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Οι σημερινοί νέοι δεν έχουν ανάγκη από τις αναχρονιστικές αυτές προξενιές. Γνωρίζονται και αποφασίζουν μόνοι τους για το μέλλον τους.

Το παλιό πανηγύρι της Αγίας Τριάδας δεν συγκρίνεται με το σημερινό. Οι πρόγονοί μας με τα ελάχιστα εφόδια που διέθεταν διασκέδαζαν, και οι σχέσεις τους ανάμεσά τους ήταν πάντα καλές και εγκάρδιες. Η τεχνολογική εξέλιξη έφερε την απληστία και την πλεονεξία. Ο άνθρωπος έγινε αγόρταγος, μαζεύει, αποταμιεύει, δημιουργεί περιουσίες, αποθηκεύει αγαθά, ώστε νάχουν απ' αυτά και τα δισέγγονά του ακόμα.

Φ.Λ.

Το πούλμαν για την Αγία Τριάδα

Ο Σύνδεσμος δεν έβαλε φέτος πούλμαν για την Αγία Τριάδα λόγω ελλείψεως επιβατών.

Η ξαφνική αλλαγή του καιρού ανάγκασε τους συγχωριανούς μας και τους φίλους μας, οι οποίοι δεν διαθέτουν Ι.Χ. να ανακαλέσουν τη συμμετοχή τους.

Για την εξυπηρέτηση των προσκυνητών από την πλατεία του χωριού μας μέχρι την Αγία Τριάδα ναυλώθηκε από τον Σύνδεσμο Αθηνών λεωφορείο το οποίο εκτέλεσε ένα δρομολόγιο με καθορισμένη ώρα αναχώρησης και επιστροφής. Έτσι εξυπηρετήθηκαν όλοι εκείνοι που δεν διαθέτουν Ι.Χ.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΣΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Με κάθε επισημότητα γιορτάστηκε στις 8 Μαΐου στη Γραβιά η επέτειος της μάχης στο ομώνυμο Χάνι το 1821 με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο και τα παλληκάρια του.

Τη γιορτή διοργάνωσε η κοινότητα Γραβιάς.

Την παραμονή τοπικά χορευτικά συγκροτήματα με τοπικές ενδυμασίες χόρεψαν δημοτικούς χορούς μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Την επομένη έγινε παρέλαση των σχολείων μπροστά στον αδριάντα του Οδυσσέα Ανδρούτσου.

Παραυρέθηκε ο Νομάρχης Φωκίδας και άλλοι πολλοί επίσημοι.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της Κοινότητας Γραβιάς δεξιώθηκε τους επισήμους, μεταξύ των οποίων και οι πρόεδροι των γύρω Κοινοτήτων, στο κέντρο ΛΑΛΑ.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής παραβρέθηκε;

Από τον αδελφό Σύλλογο της Λαμίας λάβαμε την παρακάτω πρόσκληση την οποίαν δημοσιεύουμε.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ
ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ ΚΑΙ ΦΩΚΙΔΑΣ
Έδρα ΛΑΜΙΑ - Όθωνος 20

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Με ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια του νεαποκτηθέντος από το Σύλλογό μας ΞΕΝΩΝΟΣ στην Λαμία και επί της οδού Όθωνος 20 που θα γίνουν στις 2 Ιουλίου 1988, ημέρα Σάββατο και ώρα 6 μ.μ.

Την ως άνω ημέρα των εγκαίνιων θα γίνει και τυπικά η παράδοση των κλειδιών του Ξενώνας στον Πρόεδρο της Κοινότητας, για όλους τους Καλοσκοπίτες.

Επίσης θα δοθούν κλειδιά στον αδελφό Σύλλογο της Αθήνας για την εξυπηρέτηση των χωριανών μας που διαμένουν στην πρωτεύουσα.

Ο Ξενώνας θα τιθεί σε κοινή χρήση από την επομένη ημέρα των εγκαίνιων ήτοι την 3.7.1988.

Η παρουσία Σας θα είναι τιμή για όλους εμάς που μοχθήσαμε για την απόκτησή του.

Με αδελφικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος

Ι. ΧΑΜΗΛΟΣ

Η Γραμματέας

ΝΤΙΝΑ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ - ΧΑΜΗΛΟΥ

ΤΙΜΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Στις 5 Ιουνίου '88 έγιναν στην Παύλιανη τα αποκαλυπτήρια του μνημείου των έξι νεκρών αγωνιστών του ΕΛΑΣ οι οποίοι στις 3.6.43 έπεσαν στο πεδίο της μάχης πολεμώντας τους Ιταλούς κατακτητές. Τον ιερό εκείνο χώρο που θάφτηκε με το αίμα των μαχητών οι οποίοι θυσιάστηκαν για τα ιδανικά της ελευθερίας τίμησαν με την παρουσία τους, καταθέτοντας στεφάνι, οι βουλευτές του τόπου μας, οι Νομάρχες Φθιώτιδας και Φωκίδας, η Πανελλήνια Ένωση Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης καπεταναίοι του ΕΛΑΣ, Στρατηγοί καθώς και πολλοί επιζώντες αγωνιστές που είχαν λάβει μέρος στην συντριπτική για τους Ιταλούς ιστορική εκείνη μάχη.

Ανάμεσα στους διακατεχομένους από πατριωτική έξαρση ομιλητές οι οποίοι αναφέρθηκαν στο σκοπό και το νόημα του εθνικού απελευθερωτικού εκείνου αγώνα ο συγχωριανός μας ηθοποιός ΦΟΙΒΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ απήγγειλε αποσπάσματα από ποιήματα του Γιάννη Ρίτσου και του Σικελιανού. Ο εξάιρετος ως άνω καλλιτέχνης, αγωνιστής και φίλος, σκορπίζοντας ρίγη συγκινήσεως καταχειροκροτήθηκε από το συγκεντρωμένο πλήθος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Δημοσιεύουμε παρακάτω το αποτέλεσμα που προέκυψε από την φετινή δημοπρασία των λειβαδιών μας.

Δημοπρασία Λειβαδιών
Κοινότητας Καλοσκοπής 8.5.1988

Κατακυρώθηκαν

	Δρχ.
Μακρυλακκώματα Άνω και Κάτω	205.000
Διάσελο	300.000
Τρούπη	653.000
Μπράιλες	141.000
Λυρίτσα	101.000
Βοσκή εντός Καλοσκοπής	100.000
	1.500.000

1987

	Δρχ.
Διάσελο	161.000
Μακρυλακκώματα Άνω και Κάτω	180.000
Τρούπη	220.000
Λυρίτσα	80.000
Βοσκή εντός Καλοσκοπής	100.000
	861.500

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Την Κυριακή στις 29.5.88 έγινε το μνημόσυνο στον αιματοβαμμένο εκείνο χώρο, στο σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδας. Εκεί που έπεσαν πολεμώντας τον εχθρό οι 32 ήρωες αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης. Τα παραπάνω παλληκάρια σκοτώθηκαν στις 5 Ιανουαρίου του '44 σε ενέδρα των Γερμανών.

Στον ιερό χώρο της θυσίας ήρθαν για να προσκυνήσουν συγγενείς των πεσόντων, χωριανοί και φίλοι, οι πρόεδροι των γύρω Κοινοτήτων, τα παραρτήματα των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης της περιοχής (ΠΕΑΕΑ), επιζώντες αγωνιστές, εκπρόσωποι Σωματείων και Κομμάτων, οι οποίοι έφθασαν με πούλμαν από την Αθήνα, καθώς και από τις πόλεις της περιφέρειάς μας.

Αφού ο εκπρόσωπος της ΠΕΑΕΑ χαιρέτισε τους παρευρισκομένους, κατόπιν ακολούθησε Τρισάγιο στη μνήμη των θυμάτων. Στη συνέχεια διαβάστηκε το ιστορικό της μάχης. Οι διάφοροι ομιλητές αναφέρθηκαν με πατριωτικά λόγια στον Εθνικό Απελευθερωτικό Αγώνα, στον οποίο τα 32 παλληκάρια θυσίασαν τη ζωή τους για την ελευθερία της Πατρίδας μας.

Κατατέθηκαν στεφάνια από συγγενείς και φίλους των θυμάτων, καθώς και από τους αντιπροσώπους των διαφόρων οργανώσεων. Στεφάνια κατατέθηκαν και από τους τρεις πρόεδρους μας, ήτοι: Από τον πρόεδρο της Κοινότητας Καλοσκοπής Πολύκαρπο Γεωργίου, τον αντιπρόεδρο του Συνδέσμου της Αθήνας Δημήτριο Ν. Κυρίτη καθώς και από τον πρόεδρο του Συλλόγου της Λαμίας Ιωάννη Γ. Χαμηλό. Επίσης κατέθεσε στεφάνι ως εκπρόσωπος της οργάνωσης της Εθνικής Αντίστασης του Δήμου Ν. Λιοσίων ο Γεώργιος Ε. Δανιήλ. Συγκινητική ήταν η περίπτωση ηλικιωμένου γέροντα, ο οποίος με δάκρυα στα μάτια κατέθεσε στεφάνι στον σκοτωμένο γιό του.

Αφού ακούστηκαν τα ονόματα των πεσόντων παλληκαριών και το πλήθος των παρισταμένων απάντησε αθάναιοι - αθάναιοι, η συγκινητική τελετή έκλεισε με το πένθιμο εμβατήριο και τον Εθνικό μας Ύμνο, που έψαλλε με φανερή συγκίνηση το συγκεντρωμένο πλήθος.

Τα μέλη του Συνδέσμου μας, τα οποία πα-

ρευρέθησαν στο μνημόσυνο, παρατήρησαν μια σοβαρή παράλειψη, την οποία γνωστοποιούμε στον πρόεδρο της Κοινότητας:

Ο επιθλητικός τάφος των αγωνιστών στο ιστορικό εκείνο σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδας, χτισμένος στον τόπο της θυσίας, καταμεσής στο λόγγο, δεν έχει ισοπεδωθεί και το πλήθος των επισκεπτών δεν έχει που να σταθεί. Δεν έπρεπε να θάλουν μια μπουλντόζα να διαμορφώσει αυτόν τον χώρο, ώστε να μπορούν να στέκονται οι άνθρωποι, κατά την ώρα της τελετής, οι οποίοι έρχονται κατάκοποι από τα διάφορα διαμερίσματα της χώρας με σκοπό να προσκυνήσουν στο μνημείο των πεσόντων ηρώων; Σκεφθείτε τις εντυπώσεις που προξενούμε στους ξένους επισκέπτες. Το ανώμαλο έδαφος πρέπει να ισοπεδωθεί το ταχύτερον. Άλλωστε, από αισθητικής πλευράς, ο ανισοπέδωτος αυτός χώρος είναι κάτι το αταίριαστο μπροστά στο καλαίσθητο μνημείο.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Το δελτίο μας και άλλη φορά έχει επισημάνει την καταστροφή των δέντρων κατά μήκος του δρόμου από Κρύα Βρύση μέχρι Κεφαλόβρυσο και γύρω από το μνημείο ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ.

Επανερχόμαστε και σήμερα κάνοντας έκκληση προς τους ανθρώπους αυτούς που βρίσκουν εύκολη λύση το ξεκλάρισμα των Ακακιών και άλλων δένδρων για να ταΐσουν τις κατσίκες τους, να σταματήσουν το καταστροφικό τους έργο.

Δόξα τω Θεώ το χωριό μας έχει αρκετό τόπο βοσκής των ζώων. Γνωρίζουμε επώνυμα ποιοί προβαίνουν σε τέτοιου είδους ανοσιουργήματα. Τους παρακαλούμε να σταματήσουν αυτή τους την κακοήθεια.

Σε αντίθετη περίπτωση θ' αναγκαστούμε να τους καταγγείλουμε επωνύμως και νομίζουμε ότι αυτό δεν θα τους είναι καθόλου ευχάριστο.

Παράλληλα θέλουμε να επιστήσουμε και την προσοχή του αγροφύλακα στο θέμα αυτό που ως εκ των καθηκόντων του έχει υποχρέωση να προβαίνει στις κατά νόμον ενέργειες σε παρόμοιες περιπτώσεις.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο δελτίο μας στους στίχους του Φάνη Λευκαδίτη το «ΚΑΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ» ο δαίμονας του τυπογραφείου έβαλε την ουρά του και τη λέξη «ορφάνια» που ήταν η σωστή, την έκανε «οργάνεια».

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Αριστοτέλους 89, Πλ. Βικτωρίας

Τηλέφωνα:

Γραφείου: 88.32.291

Οικίας: 77.09.054

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΟΣ

Τον παλιό καιρό οι πιστοί έδιναν νόημα στη ζωή τους, μελετώντας τους βίους των αγίων. Πως γεννήθηκαν, πως μεγάλωσαν, πως εθαυματούργησαν. Στην εποχή μας ο κόσμος περνά τον καιρό του διαβάζοντας τους βίους των πολιτικών. Έχει μάλιστα και την αφέλεια να περιμένει θαύματα από αυτούς. Πολλή συζήτηση γίνεται για τα πλεονεκτήματα ή τα κουσούρια του καθενός. Βέβαια, οι πολιτικοί το γνωρίζουν γι' αυτό ο καθένας φροντίζει την αχιολογική του εικόνα. Τη στάση του σώματος, την κλίση της κεφαλής ή την κίνηση των χεριών κατά τις αγορεύσεις του. Ένας περιφανής μάλιστα πολιτικός μας, όταν μιλάει προς το πλήθος, κινεί το αριστερό του χέρι με τον ρυθμό που θα κινούσε το πόδι του, εάν επωχέιτο «στίλδοντας ποδηλάτου».

Παραλείψαμε όμως το σπουδαιότερο. Τη μέριμνα για την εμφάνιση του προσώπου. Υπάρχουν πολλά πρότυπα του βλοσυρού, του σοβαρού, του μελαγχολικού, του υπερμευδιδώντος, του μειδιώντος, όσο και του χαζεχαρμένου.

Πράγματι, βλέπουμε ορισμένους πολιτικούς να χαμογελούν κάτω από οποιεσδήποτε περιστάσεις. Έχουν καλυπώσει το πρόσωπό τους, μονίμως στη στάση του μειδιώντος. Αυτοί οι πολιτικοί ζουν συνεχώς και αδιαλείπτως στη χώρα του μειδιάματος. Επειδή όμως ίδιον της ζωής είναι η ποικιλία, έχουμε και πολιτικούς που μονίμως είναι βαρείς, για να δείξουν πόσο περιφρόντιδες για τα κοινά είναι. Και φαίνονται ωσάν να ζουν συνεχώς και αδιαλείπτως στη χώρα του κλάματος.

Ως εδώ το πράγμα θα μπορούσε να περάσει ως φυσιολογικό. Κι ωστόσο, παρατηρούμε να συμβαίνει κάτι το αφύσικο. Οι πολιτικοί μας που λένε πως η χώρα μας πηγαίνει κατά διαβόλου, γελάνε συνεχώς. Και οι πολιτικοί που μας μιλούν για τους παράδεισους που εγκατέστησαν, είναι βλοσυροί. Και έτσι ζούμε τούτο το παράδοξο. Από τον εξώστη ο πολιτικός μιλάει όλες χαμόγελο για την καταστροφή που συντελείται στη χώρα μας και ο κόσμος από την πλατεία κλαίει. Και ο άλλου τύπου πολιτικός, προβαίνει στο μπαλκόνι βλοσυρός (κουνώντας μάλιστα το κεφάλι του σε να περιμένει συμφορά) και μιλάει για την ευτυχία που κατέλαβε αιφνιδίως τη χώρα και από κάτω ο κόσμος πανηγυρίζει.

Αλλά καθώς στην εποχή μας έχουμε χάσει τα μέτρα, ακόμη και αυτό θα μπορούσε να περάσει ως φυσιολογικό. Το παρά φύσιν συμβαίνει κάπου αλλού. Ενώ με το χάσιμο της μισής Κύπρου, τον βίαιο εκπατρισμό χιλιάδων Κυπρίων και την απώλεια του ελληνικού εδάφους και ελληνίδων ψυχών, είχαμε μετατραπεί σε χώρα του κλάματος, αιφνιδίως και όλως απροσδεκτικώς μέσα σε μια νύχτα, μετατραπήκαμε σε χώρα του ελληνοτουρκικού μειδιάματος. Μειδιώντες μευσουργοί, δήμαρχοι, υπουργοί Πολιτισμού(!), και με τον κ. Μαχαίριτσα να μεταφέρει μήνυμα που λέει «μάχαيران έδωσαν μειδιάμα θα λάβεις», διασχί-

ζουμε περ:χαρείς, αφρόντιδες και επιλήσμονες το φουρτσινιασμένο Αιγαίο.

Μήπως όμως θα μπορούσε να περάσει και αυτό ως φυσιολογικό; Τότε, κάπου αλλού συμβαίνει κάτι το αφύσικο. Το ότι ένας από τους μεγαλύτερους ιστορικούς λαούς του κόσμου, αποφάσισε να αυτοκτονήσει. Κάποτε, η Μινιόν του Γκαίτε, νοσταλγούσε να

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

κατεβεί στη χώρα όπου «ανθούσε η φαιδρά πορτοκαλέα». Τώρα, κατέστη φαιδρή ολόκληρη η χώρα, καθώς σύσσωμη παίζει την σπερέττα «Η χώρα του μειδιάματος». Ας ευχόμαστε να μην ακολουθήσει η «Εύθημη χήρα» του αυτού συνθέτη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, έχει εφέτος προγραμματίσει ανάμεσα στις άλλες εκδηλώσεις και έκθεση χειροποίητων υφαντών, κεντημάτων καθώς και παραδοσιακών οικιακών σκευών από παλιές και νέες γυναίκες του χωριού.

Σαν τόπο της εκθέσεως διαλέξαμε το σχολείο του χωριού, που ευγενώς φερόμενος ο πρόεδρος της Κοινότητας μας παρεχώρησε.

Ημερομηνία κατάλληλη θεωρήσαμε την 13η μέχρι και 15η Αυγούστου, χρόνος, που οι περισσότεροι χωριανοί βρίσκονται στο χωριό μας.

Παρακαλούμε τις γυναίκες που μένουν στο χωριό, αλλά κι αυτές που βρίσκονται εκτός, να βοηθήσουν την προσπάθειά μας, με το να βρουν ωραία παραδοσιακά αντικείμενα και υφαντά του σπιτιού τους, τα οποία θα τους επιστραφούν αμέσως μετά την λήξη της εκθέσεως.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

(ΠΡΙΣΜΑ)

Πολυτεχνείου 5, 2ος όροφος

ΧΑΡΗΣ ΚΩΝ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Διδάκτρα προσιτά σε όλους.

κοσμικά

Γάμοι

Στις 11 Ιουνίου 1988 ημέρα Σάββατο στον ιερό ναό της Αγίας Ζώνης στην Κυψέλη, τέλεσαν τους γάμους τους ο ΛΑΚΗΣ ΜΑΓΚΟΥ και η ΕΦΗ ΑΛΕΞΙΟΥ, κόρη του συγχωριανού μας Παν. Αλεξίου.

Στους νεονύμφους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

— Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΝΙΣΥΡΑΙΟΣ (γιός της Νίτσας Ευαγγελίου) παντρεύτηκε με την ΠΟΠΗ ΠΑΣΣΑΛΗ την 24.4.1988 στον ιερό ναό της Ευαγγελιστρίας Πειραιά.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Αφίξεις

Επέστρεψε από την Αγγλία, όπου έλαβε MASTER οικονομολόγου, ο ΘΟΔΩΡΟΣ Γ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ (γιός του δολοφονηθέντος αγωνιστή Γρηγόρη Λαμπράκη) και υπηρετεί τη θητεία του. Ο Θόδωρος Λαμπράκης είναι εγγονός του συμπολίτη μας τ. αξιωματικού Χωροφυλακής, Παναγιώτη Ν. Χαραλάμπους.

Αναχωρήσεις

Στις 25 Μαΐου αναχώρησε για τον Καναδά, προκειμένου να επισκευθεί την κόρη του, ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας μετά της συζύγου του, κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ.

Στο Λαϊκό

Ο συγχωριανός μας ιατρός κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΑΛΕΞΙΟΥ, ειδικεύεται ως γαστρεντερολόγος στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών. Ο εξαίρετος αυτός επιστήμονας εξυπηρετεί με αγάπη και καλοσύνη τους πάσχοντες συμπατριώτες μας.

Μνημόσυνα

Στις 8.5.88 τελέστηκαν στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής τα ιετήσια μνημόσυνα των ΙΩΑΝΝΗ Γ. ΤΟΥΜΠΑ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Χ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους.

— Στις 22.5.88 τελέστηκε στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής 40νθήμερο μνημόσυνο του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΟΛΛΥΡΗ.

— Στις 12.6.88 τελέστηκε στον ιερό ναό Αγίου Ιωάννου (Βουλιαγμένης), 40νθήμερο μνημόσυνο του ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΙΩ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Ο Ύψιστος ας αναπαύσει την ψυχή τους.

Πένθος

Στις 10 Μαΐου πέθανε και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Δάφνης ο συμπατριώτης μας δάσκαλος ΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Από τους πρώτους δασκάλους του χωριού μας υπηρέτησε την ελληνική παιδεία επί 40 σχεδόν χρόνια. Άνθρωπος σεμνός, ήσυχος υ-

πόδειγμα καλού πολίτη και οικογενειάρχη έχαιρε αγάπης και σεβασμού όλων μας.

Στο Συνδισμό μας προσέφερε πολλά. Υπήρξε από τα ιδρυτικά του μέλη και γενικός γραμματέας επί πολλά χρόνια.

Συγγενείς, πολλοί φίλοι και συνεργάτες συνόδεψαν τον Θύμιο στην τε-

λευταία του κατοικία.

Εκ μέρους του Συνδέσμου μας τον αποχαιρέτησε ο πρόεδρος κ. Ιω. Κωστούρος με τα παρακάτω λόγια:

Αξέχαστε Θύμιο,

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας των Καλοσκοπιτών με θλίψη και σπαραγμό πληροφορηθήκαμε τον αναπάντεχο χαμό σου. Συντετριμμένοι από την ξαφνική συμφορά, είμασταν εδώ να σου απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό και να σε κατευοδώσουμε στο δίχως γυρισμό ταξίδι σου που είναι και η μοίρα όλων μας. Ήσουν σωστός, πράος, καλωσινάτος, τίμιος και δίκαιος. Στα σαράντα χρόνια της διδασκαλικής σου καριέρας μετέδωσες τις φωτισμένες σου γνώσεις σε χιλιάδες Ελληνόπουλα.

Παράλληλα δημιούργησες και αξιοζήλευτη οικογένεια που χαίρει αγάπης και εκτίμησης όλων μας.

Ως συνεργάτης του Συνδέσμου μας προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες υπηρετώντας τον επί πολλά χρόνια σαν βασικό στέλεχος της διοίκησής του. Αθάνατα θα μείνουν τα εμπνευσμένα κείμενά σου που τακτικά δημοσίευες στην εφημερίδα μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται στην οικογένειά σου την εξ ύψους παρηγορίαν και σένα σε αποχαιρετά και δέεται στον Ύψιστο να είναι ελαφρύ το χώμα που σε λίγο θα σε σκεπάσει και η θύμησή σου αιωνία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμότατα όλους όσους μας συμπαράσταθηκαν με οιονδήποτε τρόπο στο βαρύ πένθος μας για τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΙΩ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η σύζυγος: Βασιλική. Η μητέρα: Μαρία. Η αδελφή: Παναγιού. Τα παιδιά. Τα εγγόνια. Τα δισέγγονα. Τα ανήψια. Οι λοιποί συγγενείς.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΠΡΟΩΡΑ

Στις 19 Ιουνίου 1988 έγινε το μνημόσυνο, για τα τρία χρόνια, του αξέχαστου ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΛ. ΣΙΜΟΥ, που τόσο γρήγορα έφυγε από κοντά μας.

Τιμώντας την μνήμη του η οικογένειά του, παρέθεσε γεύμα στους τρόφιμους γέροντες του «Τσουγκράνιου Ιδρύματος».

Η μητέρα του Μαρία Σίμου, έδωσε στον Αθλητικό Όμιλο «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ» το ποσό των 22.000 δραχμών (που συμβολίζει τα 22 χρόνια

του αδικημένου Άγγελου).

«ΑΓΓΕΛΕ ΜΑΣ»

ΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΛΕΙΠΕΙΣ ΚΑΛΕ ΜΑΣ
ΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΜΑΚΡΙΑ ΜΑΣ
ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ
ΓΙΑΤΙ ΖΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣ

Οι Γονείς ΣΟΥ
και ο Αδελφός ΣΟΥ

ΠΑΝΑΓ. Θ. ΜΩΡΗΣ (Ξεστρούπας)
1890 - 1963

Πέθανε το 1963 σε ηλικία 73 χρόνων από ατύχημα. Καταπλακώθηκε από έλατο τον οποίο έκοβε.

Ήταν άνθρωπος πρᾶος, φιλόξενος γελαστός και θαυμάσιος νοικοκύρης. Ο καλοκάγαθος αυτός κτηνοτρόφος παντρεύτηκε την όμορφη Μαγδαληνή, (αδελφή του Γιάννη Τομαρά), με την οποία απέκτησε 12 παιδιά. Απ' αυτά επέζησαν τέσσερα αγόρια και δύο κορίτσια. Όλα τους δημιουργήθηκαν κατά τον πιο ζηλευτό τρόπο.

Από την εποχή που έχασε τον δωδεκάχρονο γιό του Δημήτρη, ο οποίος είχε την ατυχία να κατακρημνισθεί στο θρόνο της Βαθιάς Λάκκας κατά την ώρα που έβοσκε το κοπάδι του, έσβησε δια παντός το γέλιο από τα χείλη του καλοκάγαθου μπαρμπα-Παναγιώτη.

Η συμφορά εκείνη τον είχε αφάνταστα πληγώσει.

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

ΕΝΑΣ ΑΦΑΝΗΣ ΗΡΩΑΣ

Πολύ συχνά και σε κάθε γωνιά του τόπου μας τινούν με διάφορους τρόπους εκείνους, που έδωσαν την ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας μας ή για κάποιον άλλον περὶ σκοπό. Κανείς όμως και πουθενά δεν σκέφτηκε να τιμήσει ανάλογα και κάποιον άλλον αφανή ήρωα της ζωής. Την αγρότισσα γυναίκα, την γυναίκα του βουνού, του κάμπου.

Πουθενά δεν αναγνωρίζεται σωστά, η μεγάλη προσφορά της αγρότισσας στην κοινωνία και η απεριόριστη συμβολή της στην δημιουργία της οικογένειας.

Αυτή είναι ένας αληθινός ήρωας, ένας ακούρατος εργάτης της ζωής και μια πραγματική σύζυγος και μητέρα.

Πάντα πρόθυμη να κάνει κάθε θυσία για το καλό του σπιτιού της, της οικογένειας, του χωραφιού της.

Γράφει η Φ. ΑΛΕΞΙΟΥ

Πολύ πρωί σηκώνεται και προσπαθεί να βάλλει πρόγραμμα σε όλα αυτά που την περιμένουν, τα καθημερινά, που είναι τόσο δύσκολα και πολλές φορές ακατόρθωτα. Όμως δεν διστάζει και ρίχνεται με όλη της την διάθεση, γιατί πιστεύει θα καλυτερεύσει την ζωή της οικογένειας και του σπιτιού της.

Για τον εαυτό της δεν σκέπτεται τίποτα, δεν ζητά τίποτα και από κανένα. Μόνο επιθυμεί και θέλει να πάνε καλά τα χωράφια, τα εισοδήματα, τα ζώα, τα παιδιά της και ο άνδρας της.

Γι' αυτούς ζει και αγωνίζεται. Εκείνη δεν χρειάζεται τίποτα. Μ' ένα χαμόγελο αντιμετωπίζει τις δυσκολίες της ζωής και με την μεγάλη αρετή της, την απέραντη υπομονή τα βγάζει όλα πέρα. Με μαεστρία κουμαντάρει το σπίτι, τα παιδιά της, τον άνδρα της, τους γέροντες, αλλά και τα χωράφια της και τα ζωντανά.

Αυτή είναι για όλα. Ακόμη ξέρει να καθορηγεί με το δικό της τρόπο τα παιδιά προς μόρφωση και πρόοδο. Τα περισσότερα παιδιά σήμερα στα πανεπιστήμια και στις ανώτατες σχολές είναι παιδιά από αγρότισσες μάνες. Αλλά και πολλοί επιστήμονες, που έχουν διακριθεί κατά καιρούς, έχουν γεννηθεί από την υπερήφανη, απλοϊκή εκείνη αγρότισσα μάνα.

Δεν διστάζει, ακόμη και στην γεροντική της ηλικία να καλλιεργεί το χωράφι της και να διατηρεί τα ζωντανά της.

Δεν την φοβίζουν οι καιρικές συνθήκες, τ' αστροπελέκια, η βροχή ούτε το χιόνι, που σκεπάζει το χωριό.

Θαρραλέος αγωνιστής κρατά γερά στα χέρια της το νοικοκυριό σαν καλός καπετάνιος, που δεν τον τρομάζουν οι τρικυμίες και οι κυκλώνες.

Σ' αυτήν λοιπόν την γυναίκα, την αγρότισσα, σκύβω κι εγώ ευλαβικά το κεφάλι και την τιμώ με αναγνώριση στην συμβολή της για την δημιουργία μιας ηθικής και καλής αγροτικής οικογένειας.

Νομίζω, πως ύστερα απ' όλα αυτά, γίνονται φανεροί οι λόγοι μιας απαραίτητης τιμής ενός αφανούς ήρωα, όπως είναι η Ελληνίδα αγρότισσα μάνα.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΣΤΗ ΣΤΑΝΗ

Από μικρός αισθανόμουν μεγάλη αγάπη για τα κοπάδια, για τις στάνες, για τα ευλογημένα αυτά ζωντανά τα πρόβατα, που τόσο πολύτιμα αγαθά προσφέρουν στον άνθρωπο. Ανείπωτη χαρά δοκίμαζα όταν ανέβαινα στα καταπράσινα λειβάδια του χωριού μας. Στα απέραντα βοσκοτόπια της Γκιώνας. Στο Διάσελο, τις Μπραΐλες, την Τρούπη κλπ.

Χαρά και αγαλλίαση ν' ακούς τις φεγγαρόλουστες βραδιές τα σκαλωτά κυπροκούδουνά του κοπαδιού, τα γαυγίσματα των τσοπανόσκυλων και τη μελωδική φλογέρα του βοσκού. Ιδιαίτερη συγκίνηση ένοιωθα για την ανέμελη ποιμενική ζωή του Τσέλιγκα, που με τόσο ξεγνοιασιά και χάρη απολάμβανε τα αγαθά της φύσης. Με έβλεγε μέχρι ενός, βέβαια, σημείου, το συμπαθέστατο αυτό επάγγελμα.

Φυσικά όλα αυτά τα έβλεπα τ' όμορφο καλοκαιράκι από τη ρομαντική πάντα όψη. Δεν τουλούσα να σκεφτώ τη σκληρή πραγματικότητα του καταχείμνου. Τους μόχθους, τις πίκρες και τα βάσανα του τσοπάνη μέσα στα δρολάπια και τις παγωνιές. Κι όχι σπάνια, και τον αποκλεισμό του ακόμα από τα χιόνια.

Το 1952, ανήμερα της Αναλήψεως, κάποιος χωριανός μας κτηνοτρόφος, μας προσκάλεσε μαζί με δύο φίλους μεν ακόμα, να επισκεφθούμε τη στάνη του. Η στρώγκα του φιλόξενου Τσέλιγκα ήταν στην πιο ιδιλλυακή τοποθεσία του χωριού μας, στην «Τράκα». Με ανυπόκριτη χαρά δέχθηκα την πρόσκληση. Από τα ξημερώματα είμασταν στο πόδι.

Οι φίλοι μου, πιο εξευγενισμένοι από μένα, ντύθηκαν ελαφρότερα. Δεν είχε ανατείλει ακόμα ο ήλιος, όταν με πειράγματα και καλαμπούρια πήραμε τον ανήφορο. Στο «Σταυρό» μας περίμενε μιά έκπληξη: Ο κτηνοτρόφος είχε προσκαλέσει και μια «Αθηναία» συγγενίσα του, η οποία παραθέριζε με μιά φίλη τη στην εποχή εκείνη στο χωριό μας. Είχαν πληροφορηθεί τα δύο κορίτσια για τη δική μας συντροφιά και μας περίμεναν να πάμε παρείτσα.

Ήταν δύο λιγερόκορμες κοπέλλες 20 - 22 χρόνων οι οποίες σκόρπισαν στη συντροφιά μας το γέλιο και τη χαρά. Και τα μάτια όλων μας δεν ξεκόλλαγαν από επάνω τους. Όταν στην παρέα υπάρχει ποδόγυρος όλα φαίνονται χαρούμενα, θαυμάσια, αισιόδοξα. Το κακό όμως ήταν που εμείς είμασταν τρεις και κείνες δύο πονηρές και έξυπνες.

Φτάνοντας στα ισιώματα ο ήλιος χρύσωνε την οροσειρά της Γκιώνας. Το δροσερό αεράκι του βουνού ξαστέρωσε το σκοτεισμένο από τη ζέση μυαλό μας. Στα «Μνήματα» καθίσαμε λίγο να ξεκουραστούμε. Εκεί ο γραμματιζούμενος της παρέας μας, επιδεικνύοντας τις δαθιές του γνώσεις προς τα δύο κορίτσια, προσπάθησε ανεπιτυχώς και ξώπετσα να μας εξηγήσει το λόγο για τον οποίο δόθηκε στην ελατόσκηπη βουνοπλαγιά εκείνη η ονομασία «Μνήματα».

Είναι γεγονός ότι εμείς οι υπόλοιποι είχαμε τελείως άγνοια για την ιστορική προέλευση της ομώνυμης αυτής τοποθεσίας. Γι' αυτό διατηρήσαμε τις επιφυ-

Λάξεις μας.

Κι ενώ συνεχίζαμε χαρούμενοι και πανευτυχείς την πορεία μας προς την «Τράκα», έξαφνα ο ήλιος χάθηκε. Στη συνέχεια μαύρα σύννεφα άρχισαν να σκεπάζουν απ' άκρη σ' άκρη τον ορίζοντα. Από τη μεριά της «Μπαμπαούτσας» ριζά - ριζά στους απόκρημνους βράχους της Γκιώνας κατέβαινε άσπρη σαν το βαμβάκι η ομίχλη. Απογοητευμένοι από την ξαφνική αλλαγή του καιρού φτάσαμε στις στρώγκες. Γελαστοί και πρόσχαροι μας υποδέχθηκαν οι τσοπάνηδες. Από την ομίχλη δεν βλέπαμε τη μύτη μας. «Αστραφτε και μπουμπούνιζε, και η ορμητική καταιγίδα δεν άργησε ναρθεί. Μισοβρεγμένοι τρέξαμε να απαγκιάσουμε κάτω από τα θεόρατα έλατα. Τα μουσκε-

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

μένα αραχνοϋφαντα φουστάνια των κοριτσιών κόλλησαν επάνω στη σάρκα τους, φανερώνοντας κατά τον πιο προκλητικό τρόπο τα καλλίγραμμα ελκυστικά κορμιά τους.

Τότε η γυναίκα του Τσέλιγκα έσπευσε και σκέπασε τις δύο βρεγμένες μέχρι το κόκκαλο κοπέλλες με τις κάπες των τσοπάνηδων, για να μην κρυώσουν. Την αγωνία μας και τη χαρά μας να παρακολουθήσουμε τη διαδικασία του αρμέγματος, που τόσο επιθυμούσαμε, την διαδέχθηκε η αμηχανία και η απογοήτευση.

Οι κτηνοτρόφοι είχαν ανάψει φωτιές για να ζεσταθούμε. Κι ώσπου να στεγνώσουμε εμείς τα βρεγμένα ρούχα μας, το άρμεγμα είχε τελειώσει. Μόνον τα σαλαγήματα ακούγαμε. Δεν μας άφηνε άλλωστε και το λακρινιέ με τις δύο πσούπρες.

Παρ' όλη την αιφνιδιαστική κακοκαιρία ετοιμάστηκαν τα κεντοσεύβλια, τα κοκορέτσια και τα σπληνάντερα και η ατμόσφαιρα μοσχοβολούσε. Επάνω στα χλωρά λατσούδια απλώθηκαν ταλιανισμένα και καλοψημένα αρνικάτσικα. Στην αράδα οι βεδούρες με την ελόπαχη γιασύρτη. Στη διάθεση των επισκεπτών άφθονο τρυφερό τυρί τσαντίλας. Όλοι μας καβίσαμε σταυροπόδι επάνω στα στρωμμένα κιλίμια.

Στο γιορταστικό εκείνο πλουσιοπάροχο υπαίθριο τραπέζι παρακάθισε και ο παπάς, που είχε έρθει βρεγμένος από την νεροποντή, να διαβάσει μιά ευχή για την προκοπή των κοπαδιών, που ήταν εκείνη την ημέρα σ' αυτή την περιοχή. Εκεί γευθήκαμε και το παρίφημο «κοσιμάρι».

Μπορεί να μας ταλαιπώρησε η βροχή, μείναμε όμως όλοι μας κατενθουσιασμένοι από την φιλοξενία των καλοκάγαθων και φιλότιμων κτηνοτρόφων μας.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1920 — 1924

Αφηγείται ο ΠΑΝ. ΠΕΡ. ΔΑΝΙΗΛ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η αξία του χρήματος

Οι δύο τραυματιοφορείς που με μετέφεραν στο φορείο στάθμευσαν στον δρόμο και άρχισαν μία συζήτηση, διαφωνώντας, εάν έπρεπε να συνεχίσουν ή να μ' εγκαταλείψουν στον ερημικό και ανηφορικό εκείνον τόπο, ευρισκόμενο μακριά από κάθε συγκοινωνιακή στάση.

Η τοποθέτησή μου, κάτω στο έδαφος ή ο έντονος κάπνισ διάλογος εκείνων, μ' επανέφερε στις αισθήσεις μου και αντελήφθηκα αμέσως τον κίνδυνο, που διέτρεχα.

Από ένστικτο, λοιπόν θυμήθηκα, ότι στο θυλάκιο της περισκελίδος μου είχα 37,50 δρχ. από το αποκεκομμένο 50 δρχ. του αναγκαστικού δανείου. «Στην τσέπη της περισκελίδος μου, έχω κάτι χρήματα, είπα στους τραυματιοφορείς, πάρτε τα να μην τα δρουν οι Τούρκοι, αν πεθάνω». Αμέσως και με προθυμία είδα να κάνει την έρευνα ο ένας και μόλις τα βρήκε τα έδωσε στον άλλον, χαρούμενος κάπως.

«Να! πάρτα εσύ», είπε και τον παρακάλεσε να βοηθήσει στην συνέχιση της μεταφοράς μου. Εκείνος προσποιείτο τον κουρασμένο ακόμη, αλλά, το χαρτονόμισμα είχε ήδη τοποθετήσει στο θυλάκιόν του. Απόφευγε με επιμέλεια να δω τα μάτια του, αισθανόμενος ντροπή για την απόφασή του, που είχε λάβει να μ' εγκαταλείψουν εκεί. Στο ορεινό χειρουργείο έγινε νέα εξέταση των τραυμάτων μου και από εκεί δι' αυτοκινητό μεταφέρθηκα στο Οθωμανικό Τέμενος του Σεϊγκούντ. Τούτο είχε μεταβληθεί σε σταθμό μεταφοράς των τραυματιών της Μεραρχίας και διανυκτέρευσα στο μέσον του πλήθους, των τραυματιών, που ζητούσαν συνεχώς βοήθεια από τους πόνους, τους οποίους αισθανόταν.

Το πρωί αντελήφθηκα να είχαν πεθάνει αρκετοί κατά το διάστημα της νύκτας.

Ο χώρος εκείνος ήταν πραγματικά κόλαση, διότι δεν υπήρχε κανείς να προσφέρει στους τραυματίες ούτε λίγο νερό.

Με το ξημέρωμα της άλλης μεταφέρθηκα στο Μπιλετζίκ και τοποθετήθηκα σε ανώγεια κατοικία στο μέσον πολλών άλλων τραυματιών και έμεινα εκεί όλη τη νύκτα με τις ίδιες και κατά την προηγούμενη συνθήκες.

Η είδηση ή η προαίσθηση της υποχωρήσεως του στρατού επέτειναν εδώ την αγωνία των τραυματιών και ανησυχούσαν για την καθυστέρηση της μεταφοράς μας προς την Προύσαν. Το γεγονός εξ άλλου, ότι η πόλη ήταν έρημος από κατοίκους και ότι τ' αυτοκίνητα ερχόταν καθ' όλην την νύκτα και παρε-

λάμβαναν τραυματίες μέχρι το πρωί, δικαιολογούσαν κάθε φόβον για την τύχη μας.

Τους πόνους και την αγωνία όλων μας εκάλυπτε θυμάμαι, τραυματίας της κοιλίας με τις σπαρακτικές κραυγές του και επικλήσεις σε βοήθεια. «Πάω χαμένος ρε παιδιά», μας έλεγε και δεν έπαυσε παρά τις πρωινές ώρες, όταν είχε υποκύψει πλέον.

Επιλέγοντες οι τραυματιοφορείς τους δυναμένους να σηκωθούν και να βαδίσουν τραυματίες, αντελήφθηκα, ότι είχα μείνει μόνος μου, με συντρόφους, μόνο τους νεκρούς της αίθουσας.

Συνέβη τότε κάτι το τραγικό για μένα και σώθηκα χάριν του ενστίκτου της αυτοσυντηρήσεως και μόνο. Όταν πια είχα μείνει μόνος μεταξύ των νεκρών κατά τη νύκτα, φώναξε ο τραυματιοφορέας του τελευταίου αυτοκινήτου από την είσοδο. «Υπάρχει τραυματίας, που να μπορεί να βαδίσει; να κατεβεί αμέσως, γιατί το αυτοκίνητο έχει ακόμη μία θέση». Φώνασα τότε εγώ και τον παρακάλεσα, λέγοντας, «ανέβα συνάδελφε να με βοηθήσεις λίγο».

Ήλθε κοντά μου και του έτεινα το χέρι. Όταν όμως εκείνος αντελήφθηκε την ακινησία των δύο ποδιών μου επεχείρησε να με αφήσει. Τρομερή για μένα πάλη επηκολούθησε.

Ή κρατώ σταθερά το χέρι του και σώζομαι ή εγκαταλείπομαι στην έρημο πάλι για να πέσω στα χέρι του εχθρού με τις εννοούμενες συνέπειες.

Η προσπάθεια εκείνου ν' απαγκιστρωθεί από τα χέρια μου απέτυχε κι εγώ κρατώντας δυνατά και με τα δύο μου τα χέρια σύρθηκα μαζί του από τη σκάλα μέχρι το κατώφλι του σπιτιού και στο δρόμο.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η οικογένεια της ΞΑΝΘΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ, με τη συμπλήρωση ενός έτους από τον ξαφνικό θάνατο του συζύγου της ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ, έψαλε στις 25.6.1988 επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του, σε στενό οικογενειακό κύκλο. Αντί δε επίσημου μνημόσυνου πρόσφερε στο οικοτροφείο του Ιδρύματος Προστασίας Παιδιών με ειδικές ανάγκες «Πανελλήνια Ένωση Προστασίας Αναπήρων Ασυλικών», Λ. Μαραθώνος 90, στην Παλλήνη, το ποσό των δρχ. 35.000 και στον Σύλλογο του χωριού μας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ», το ποσό των δρχ. 15.000, με την επιθυμία τα χρήματα αυτά να χρησιμοποιηθούν για τον ευπρεπισμό του νεκροταφείου του χωριού μας.

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Οι Γερμανοί ξανάρθαν στο χωριό μας. Αυτή τη φορά όχι φυσικά με ιεχθρικές διαθέσεις. Ήρθαν οι άνθρωποι για τουρισμό. Δεν είναι βέβαια οι πρώτοι. Όταν πριν από 3 - 4 χρόνια επισκέφθηκε την Καλοσκοπή κάποιος συμπατριώτης τους γραμματιζόμενος, ο οποίος καθόλου απίθανο να γνώριζε αυτά τα μέρη από τον πόλεμο ακόμα, επιστρέφοντας στη Γερμανία εξέδωσε διδλίο, χαρακτηρίζοντας την Ελλάδα, και ειδικότερα το διαμέρισμα της Παρνασσίδας, σαν την πιο φιλόξενη χώρα που είχε ως τότε γνωρίσει.

Στο διδλίο του εκείνο ο Γερμανός συγγραφέας έγραψε με κάθε λεπτομέρεια για τις φυσικές ομορφίες του τόπου μας, για τις αλυσιδωτές οροσειρές των βουνών μας, Παρνασσού, Γκιώνας, Βουρδουσίων, για την θατιά κοιλάδα του Μόρνου ως και για τα απέραντα ακόμα πυκνά δάση της Οίτης. Εντυπωσιασμένος από τις εξωτικές ομορφίες αυτών των τοπίων, τα θεωρεί απaráμιλλα κι αυτών ακόμα των Ελβετικών Άλπεων.

Επειδή φιλοξενήθηκε στην Καλοσκοπή, αναφέρεται με γλαφυρότητα για τα ήθη και τα έθιμα των καλοκάγαθων ορεισθίων Καλοσκοπιτών, οι οποίοι, κατά τον Γερμανό συγγραφέα, διακατέχονται από αγνά και ανυπόκριτα αισθήματα. Καταγοητευμένος από την φιλοξενία των κατοίκων, την οποίαν κατά την παραμονή του στο χωριό μας είχε συναντήσει τις περιποιησεις και την καλωσύνη των ξωμάχων, τα χωρατά τους και τα κεράσματα τους στα μαγαζάκια του χωριού μας, παρώτρυνε τους συμπατριώτες του να επισκεφθούν στις διακοπές του τόμορφο αυτό χωριό της Φωκίδας, την Καλοσκοπή, από την οποία είχε αποκομίσει άριστες εντυπώσεις.

Βάσει των αναφερομένων στοιχείων στο διδλίο του Γερμανού περιηγητή, ένα ζευγάρι συμπατριωτών του, 40 περίπου χρόνων, παιδιά, ίσως, εκείνων που είχαν σκορπίσει στον καιρό του πολέμου την καταστροφή και τον όλεθρο στον τόπο μας, παρακινούμενο από τον διηγηματογράφο τους, και πάντα με οδηγό το διδλίο του, έφτασε φέτος στις αρχές του Ιούνη στο χωριό μας, στο οποίο δρήκε πράγματι την περιγραφείσα από τον συγγραφέα ανυπόκριτη φιλική διάθεση, αγάπη, ζεστασιά και εκτίμηση.

Πεζή περιηγήθηκαν ένα γύρω το δυθισμένο στην πλούσια θάλασση χωριό μας. Κατέβηκαν στην Κατράχη και κάθισαν στον θαθύσκιοτο πλάτανο της Παναγίας και ήπιαν στη δρύση κρύο νερό.

Κατόπιν πήγαν στο λόφο του Αγιαννάκη, με την πανοραμική του θέα. Από τον θαυμάσιο εκείνο ορίζοντα, που απλωνόταν εμπρός τους, αγνάντευαν έκθαμβοι τις χιονισμένες ακόμα κορφές του Παρνασσού, τις ελατόσκεπες βουνοπλαγιές της λειρίτσας, πούφταναν ως κάτω τη Σμίξη, καθώς και τα χρυσοκίτρινα σπαρτολούλουδα που στόλιζαν, λες κι ήταν γιορδάνι, ολόγυρα το καταπράσινο χωριό μας.

Στη συνέχεια χέρι - χέρι το ζευγάρι των Γερμανών ανέβηκε στην Κακοτράχη κι ύστερα αυλάκι - αυλάκι

πήγαν στο κεφαλόδρυσο.

Μαγεμένοι από την ειδυλλιακή εκείνη τοποθεσία με τη σπάνια περιβαλλοντολογική ομορφιά του, ξάπλωσαν στον ίσκιο των αιωνόβιων ελάτων της Αγίας Ελένης. Ακούγοντας το μονότονο κελάρυσμα του νερού τους πήρε ο ύπνος.

Κατενθουσιασμένο το γερμανικό ανδρόγυνο επέστρεψε το βράδυ στο χωριό μας. Στο γελαστό πρόσωπό τους ήταν ζωγραφισμένη η χαρά και η ικανοποίηση που είχαν δοκιμάσει στον απογευματινό τους εκείνο περίπατο.

Την άλλη μέρα πήραν τα κιάλια τους κι ανέβηκαν στην Γκιώνα. Οι τσελιγκάδες στο βουνό τους κάλεσαν στους στρούγκες τους και τους φίλεψαν τρυφερό τυρί και γιαούρτη. Ο ενθουσιασμός των δύο Γερμανών ήταν απερίγραπτος.

Επιστρέφοντας το σούρουπο γεύτηκαν στα μαγαζιά του χωριού μας θαυμάσιο κοκορέτσι και υπέροχο σπληνάντερο, καταναλώνοντας άφθονο βαρελίσιο κρασί. Το κέφι από το έκτακτο εκείνο γλέντι, παρέα με τους χωριανούς μας, έφτασε στο αποκορύφωμά του, όταν ο μαγαζάτορας έβαλε στο πικ απ δίσκους με δημοτικές σκοπούς. Τότε οι δύο ξένοι κατενθουσιασμένοι από το λεβέντικο τσάμικο που χόρευαν οι χωριανοί μας της παρέας τους, προσπάθησαν να φέρουν και κείνοι καμιά γυροβολιά, πράγμα φυσικά δύσκολο γι αυτούς να μιμηθούν τους δικούς μας στα τσαλίμια και τις φιγούρες του παραδοσιακού μας χορού.

Αφού το ζευγάρι των Γερμανών διασκέδασε μέχρι τα μεσάνυχτα, τα ξημερώματα αναχώρησε από την Καλοσκοπή κατασυγκινημένο από τη θερμή φιλοξενία. Οι δύο ξένοι τουρίστες απεκόμισαν τις πιο καλές εντυπώσεις για το χωριό μας και τους κατοίκους του.

Αλήθεια, πόσο άλλαξαν οι καιροί...

Οι παραπάνω Γερμανοί ώσπου να φθάσουν στο χωριό μας διάβηκαν αμέτρητους τάφους Ελλήνων αγωνιστών, τους οποίους είχαν εκτελέσει οι ναζί συμπατριώτες τους στα θυελλώδη εκείνα μαύρα χρόνια του πολέμου.

Ο Ελληνικός λαός δεν διακατέχεται από μίσος και μνησικακία. Ανοιχτόκαρδος, φιλόξενος και πολιτισμένος, λησμένησε τις προξενθείσες υλικές συμφορές. Τα θύματά του όμως που πότισαν με το αίμα τους το δένδρο της ελευθερίας, θα τα θυμάται πάντα, θα τα τιμά και θα τα μνημονεύει εφ' όρου ζωής.

Άλλωστε, μήπως δεν καταστράφηκε και δεν διαμελίστηκε στα δύο και η ίδια η Γερμανία, εξ αιτίας των τρεχικών σφαλμάτων του παρανοϊκού Χίτλερ και των αδίστακτων συνεργατών του;

Σήμερα με τους Γερμανούς είμαστε φίλοι. Σύμμαχοι στο ΝΑΤΟ και μέλη της ΕΟΚ.

Οι λαοί για να επιζήσουν χρειάζονται ειρήνη, αγάπη, συνεργασία και αλληλεγγύη.

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ιστορικον

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1466 - 1570

Από τις εκδόσεις ΤΕΤΡΑΜΗΝΑ τεύχος 28 - 29 καλοκαίρι 1985 του συμμαθητού μου και φίλου Δρόσου ΚΡΑΒΑΡΤΟΓΙΑΝΝΟΥ, ιστοριοδίφη και φαρμακοποιού στην Άμφισσα. Διαβάζοντας την διατριβή του ανωτέρου συγγραφέα σταχυολόγησα μερικά στοιχεία που αναφέρονται στην γενέτειρά μας ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ.

Αισθάνθηκα πράγματι θαυμασμό και περιφάνεια για την πατρώα γη και τους ένδοξους προγόνους μας που υπήρχαν προ και μετά την πτώση της χώρας μας στους Τούρκους.

Στην έρευνα αυτή γίνεται παρουσίαση και σχολιασμός στα πληθυσμιακά και δημογραφικά θέματα ενός μεγάλου τμήματος του Ελλαδικού χώρου στην περίοδο από τα μέσα του 15ου αιώνα μέχρι τα μέσα του 16ου αιώνα.

Τα ντακουμέντα αυτά προέρχονται από αθημοσίετες και αδιερεύνητες πηγές, είναι παρμένα από τουρκικά στοιχεία και χάρτες της Κωνσταντινούπολης και Άγκυρας.

Προέρχονται από το Σαντζάκι (τουρκική λέξη) του Ευρίπου, γεωγραφικές περιοχές που περιλαμβάνει Εύβοια, Αττικοβοιωτία και τμήματα των νομών Φθιώτιδας και Φωκίδας.

Δίδει φως σε μια εποχή που η παράδοση μας συνήθισε να την αποκαλούμε σκοτεινούς χρόνους.

Σε πέντε Καζάδες (τουρκική λέξη), δηλαδή περιφέρεται από το Σαντζάκι του Ευρίπου περιλαμβάνει πόλεις και γύρω χωριά, Σάλωνα (Άμφισσα), Αταλάντη, Λαμία, Θήβα, Λειβαδιά.

Στις περιφέρειες αυτές μας πληροφορεί για τις

εξελίξεις του πληθυσμού πόλεων και χωριών στην αρχή και το τέλος της εξεταζομένης περιόδου του έτους 1466 - 1570.

Όπως δείχνει ο πίνακας στις πόλεις αυτές μετά την επικράτηση των Τούρκων οι κάτοικοι υπέστησαν μεγάλης κλίμακας καταστροφές.

Η ανασφάλεια και αβεβαιότητα ανάγκασε πολλούς αστούς να καταφύγουν στην ύπαιθρο, αποφεύγοντας κατά το δυνατόν τα δεινά της σκλαβιάς.

Αυτό έγινε και στα χωριά σε μικρότερη κλίμακα.

Στο διάγραμμα ένδεκα της σελίδας 1879 του διβλίου αναφέρει χωριά τη ζυγερφείας μας που είναι και το δικό μας η ΚΟΚΟΒΙΣΤΑ.

Τα χωριά είναι Αράχωβα, Καστρί, Καταφυγή, Χρυσό, Μύλοι, Τοπόλια, Βάρμπενα (Βάργιανη), Σόνικα, Άγιος Γεώργιος, Κασάνι (Κάνιανη).

Η ΚΟΚΟΒΙΣΤΑ στην απογραφή των Τούρκων το έτος 1466 είχε 78 εστίες (οικογένειες).

Στην απογραφή του έτους 1541, δηλαδή μετά από 75 χρόνια από την πρώτη απογραφή, είχε 30 οικογένειες.

Βλέπουμε μία μείωση στο μισό και περισσότερο στον πληθυσμό. Ίσως ο τυραννικός ζυγός του κατακτητή ήταν αβάσταχτος για πολλούς από τους προγόνους μας.

Το έτος 1570 είχε 60 οικογένειες, στα 29 χρόνια οι κάτοικοι αυξήθηκαν στο διπλάσιο. Το πότε το χωριό έγινε ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ από ΚΟΚΟΒΙΣΤΑ είναι άγνωστο, ίσως κατά τη γνώμη μου το (ΚΟΥ) από το (ΚΟ) προφέρεται ακουστικά καλύτερα. Η σημερινή ονομασία του χωριού έγινε την 29.8.1912 δια Β. Διατάγματος (Φ.Ε.Κ.) Φύλλο Εφημερίδας Κυβερνήσεως Α 261) 1912 σε ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ.

Όλοι μας πρέπει να είμαστε περήφανοι για την καταγωγή μας και τις προγονικές μας ρίζες. Να μεταλαμπαδεύσουμε στους νέους την αγάπη και εκτίμηση στους γενιήτορές μας. Γιατί αυτοί κράτησαν δια μέσου των αιώνων αλώδητη και έσθεστη την δάδα στην πατρική γη.

Δυστυχώς όμως, ενώ διά μέσου των αιώνων άντεξε μέχρι σήμερα με την ανατολή του 21ου αιώνα που πλησιάζει, τον αιώνα του αυτοματισμού, των κομπιούτερς και της τεχνολογίας, φοβόμαστε ότι τους χειμερινούς μήνες θα μείνει νεκρή πολιτεία.

ΑΛΕΚΟΣ Κ. ΒΛΑΧΟΣ 1988

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

— Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Ε Σ —
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 89, (πλ. Βικτωρίας)
Τηλ.: 88.32.291

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το τηλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Αρ. Απ.	Ονοματεπώνυμο	ποσόν	
362	Ραπτόπουλος Ζ. Ε. (Λαμία)	1.000	388 Ζησίμου Αρ. (εγγονός Παναγ. Σίμου), (στη μνήμη του αγαπημένου του πατρός Ευθυμίου Παπαγεωργίου) 1.000
363	Καρυωτάκης Μ. (Λειβαδιά)	2.000	389 Χαραλάμπους Π. Δ. 2.000
364	Μπασταρδής Αν. (Μαραθώνας)	2.000	390 Σίμου Μαρία του Αλεξ. (στη μνήμη του αλησιμόνητου γιού της Άγγελου) 5.000
365	Δανιήλ Ευθυμία Δ.	1.000	391 Οικογένεια Ξανθής Ραπτοπούλου, (στη μνήμη του συζύγου της Θεμιστοκλή Ραπτοπούλου) 15.000
366	Χαραλάμπους Π. Ν. (στη μνήμη εξαδελφών του Κ. Ι. Κεραμίδα και Ι. Κ. Τσαπάρα)	5.000	
367	Κεραμίδα Μαρία (στη μνήμη του συζύγου της Κ. Κεραμίδα και Ευθ. Παπαγεωργίου)	4.000	
368	Αυγερινός Κ. Ν. (Λειβαδιά)	1.000	
369	Κουφού Χρυσούλα Γ. (στη μνήμη των γονέων και γιαγιά της)	1.000	
370	Κουφού Χρυσούλα Γ. (στη μνήμη πεθερικών και κουινιάδου της Θανάση)	1.000	
371	Δανιήλ Π. Π.	1.000	
372	Γκαβαλίνης Γ. Ι. (Θεσσαλονίκη)	2.000	
373	Γκαβαλίνη Ευθυμία Ι. (Θεσσαλονίκη)	2.000	
374	Τομαράς Τ. (Θεσσαλονίκη)	2.000	
375	Τσίνας Κ. (Καρδίτσα)	1.000	
376	Οικ. Βασιλικής Παπαγεωργίου (στη μνήμη συζύγου και πατέρα Ευθυμίου)	6.000	
377	Δανιήλ Γ. Δ.	1.000	
378	Παπαγεωργίου Χρ. Ευθ.	2.000	
379	Χαμηλός Α. Ι.	1.000	
380	Κουτσουδέλης Π. (στη μνήμη του πατέρα του Αντώνη)	20.000	
381	Λυρής Γ. (στη μνήμη Ευθυμίου Παπαγεωργίου)	2.500	
382	Κωστούρος Γ. (Λαμία)	1.000	
383	Κωστούρου Ντίνα Ι. (Αρδανιό Έβρου)	1.000	
384	Αξιώτης Κ. Γ.	1.000	
385	Χαμηλός Δημ. Γ. (Λαμία) (Ο ως άνω συγχωριανός μας, ανθοπώλης, προσέφερε δωρεάν το στεφάνι, αξίας δύο χιλιάδων δρχ. (2.000), το οποίο κατέθεσε ο Σύνδεσμός μας την 29ην Μαΐου 1988 στο μνημείο των πεσόντων στην Αγία Τριάδα).	1.000	
386	Σίμου Παναγιού Α. (στη μνήμη του αδελφού της Ευθ. Παπαγεωργίου)	1.000	
387	Ζησίμου Αικατερίνη (κόρη Π. Σίμου), (στη μνήμη του θείου της Ευθ. Παπαγεωργίου)	1.000	

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δρχ.

— ΛΥΡΗ - ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ ΣΟΦΙΑ	2.500
— ΧΑΣΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Ιερέας) ..	5.000
— ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	1.000

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Ειδοποιούμε τους κ.κ. συνδρομητές μας ότι οι αποδείξεις των καταβαλομένων συνδρομών, για οικονομικούς λόγους, δεν θα στέλλονται ταχυδρομικώς στα σπίτια τους.

Τους παρακαλούμε να περνούν από το γραφείο μας, τις ώρες της λειτουργίας του, να τις παίρνουν.

Σε εξαιρετικές μόνον περιπτώσεις κατά τις οποίες, για διάφορους λόγους, σε ορισμένους συνδρομητές μας στους οποίους το αποδεικτικό αυτό στοιχείο συνδρομής θα τους είναι απαραίτητο και οι οποίοι δεν θα διαθέτουν τον ανάλογο χρόνο νάρθουν στο γραφείο μας να το εφοδιαστούν τους προτρέπουμε να μας τηλεφωνούν να ανταποκριθούμε στην επιθυμία τους.

Άλλωστε τα διάφορα χρηματικά ποσά τα οποία εισπράττουμε για την ενίσχυση του Συνδέσμου μας καταχωρούνται με σχολαστικότητα στο δελτίο μας.

**Προτιμάτε την τροπική αγορά
του χωριού μας
Είναι συμφέρον όλων μας**

ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Η ΓΩΝΙΑ»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κ. ΤΣΙΓΑ

Αγίας Βαρβάρας 32, Αργυρούπολη

Σας περιμένουμε:

Από τις 5 μ.μ. έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα

**ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»**

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Το κάψιμο των σκουπιδιών είναι η πιό πολιτισμένη λύση. Εκείνοι που δεν υποβάλλονται στον κόπο να τα κάψουν τα πετούν στις ρεματιές ή τα ρίχνουν στα τρεχούμενα νερά των αυλακιών, με αποτέλεσμα να ρυπαίνεται το περιβάλλον. Το αηδιαστικό αυτό θέαμα των διασκορπισμένων από τους σκύλους και τις γάτες σκουπιδιών προξενεί δυσάρεστη εντύπωση στους περιοίκους, καθώς και στους διερχομένους.

Σύμφωνα με τις διαμαρτυρίες του γαμβρού του χωριού μας κ. Αρτέμη Κάλλη, ο χώρος που τερματίζει το αυλάκι της Ρούγας, πλησίον του σπιτιού του, μετατράπηκε σε σκουπιδότοπο. Η Τ. Αυτοδιοίκηση δεν πρέπει να επαγρυπνεί και να φροντίζει μονάχα τη βιτρίνα του χωριού, αλλά να δείχνει και το απαιτούμενο ενδιαφέρον και για τις απόμακρες γειτονιές.

★

Ο Σύνδεσμός μας έδωσε ένα σεβαστό οικονομικό ποσό για τον ηλεκτροφωτισμό της πλατείας. Τα χρήματα απου ξοδεύτηκαν γι' αυτόν τον σκοπό μαζεύτηκαν δραχμή - δραχμή από το υστέρημα των συνδρομητών μας. Όταν όμως οι συνδρομητές μας πήγαν για Πάσχα στην Καλοσκοπή, όχι μόνον δεν είδαν την πλατεία του χωριού μας ηλεκτροφωτισμένη, αλλά ούτε και τα απαραίτητα φώτα της αγοράς δεν ήταν αναμμένα. Όλη την πασχαλιάτικη εβδομάδα η πλατεία ήταν θεοσκότεινη.

Ανήμερα της Λαμπρής άναψαν το θράδυ δύο τρεις ώρες κι ύστερα έσβησαν για πάντα. Καλή είναι η οικονομία όταν γίνεται στα πλαίσια της λογικής.

Το σβήσιμο των φώτων, όταν είναι σκόπιμο, και μάλιστα κατά το διάστημα των αγίων ημερών του Πάσχα, είναι πράξη παράλογη και απολίτιστη συνάμα.

Η απερίσκεπτη αυτή ενέργεια, αν πράγματι είναι εσκεμμένη, στάθηκε αιτία πικρόχολων σχολίων σε θάρος της Κοινότητας.

Αγανακτισμένοι μερικοί εκδρομείς όταν επέστρεψαν στην Αθήνα μας είπαν: Αφού στις επίσημες γιορτές δεν ανάβουν τα φώτα της πλατείας, τότε περιτεύουν. Εκτός αν τα θάλατε για ομορφιά, για να διακοσμήσετε αυτόν το χώρο. Αν πάλι είχαν κάποια θλάβη, ώφειλαν να την γνωστοποιήσουν στο κοινό. Είχαν άδικο οι άνθρωποι που διαμαρτύρονταν;

★

Η Πρωτομαγιά φέτος γιορτάστηκε με θροχές και με κρύα. Εκείνοι που είχαν την απορο-

νοησία να πάνε στο χωριό μας για να υποδεχθούν τον ανθοφόρο μήνα, θα τους μείνει αλησμόνητο εκείνο το ταξίδι.

Η πυκνή ομίχλη και το ανεμόβροχο στην ελατόσκεπη δημοσιά, από το 51ο χλμ. μέχρι το χωριό, δημιούργησε προβλήματα στους οδηγούς διότι δεν είχαν αρκετή ορατότητα εμπρός τους. Οι εκδρομείς ούτε τον Μάη κατάφεραν να «πιάσουν», διότι κλειστήκαν στα σπίτια τους κι άναψαν τις σόμπες τους. Ο καιρός θύμιζε Χριστούγεννα και όχι Πρωτομαγιά.

★

Με το θάνατο του ιεροψάλτη Παναγ. Χ. Παπανικολάου και την αποχώρηση, λόγω γήρατος, από την Γραμματεία της Κοινότητας του Κων)νου Καραντάσιου, ο οποίος ήταν τακτικός ψάλτης στον Άγιο Γεώργιο, η εκκλησία μας έμεινε χωρίς ψάλτη. Μεγάλο πρόβλημα για τον ιερέα του χωριού μας. Ευτυχώς τις Λαμπριάτικες ημέρες ανέβηκε για Πάσχα στην Καλοσκοπή ο διακεκριμένος χειρουργός ιατρός Ευάγ. Παπαευαγγέλου (γαμπρός του μακαρίτη Ζαχ. Πριόβολου), ο οποίος βοηθώντας τον Κων. Καραντάσιο, εκάλυψε με τη μελωδική φωνή του κατά τον πιο αξιοθαύμαστο τρόπο την κενή θέση του ιεροψάλτη.

Για τους θερινούς μήνες δεν υπάρχει πρόβλημα, διότι θα βρίσκονται στο χωριό μας: Ο Κων. Καραντάσιος, γνωστός για την εξαιρετική απόδοσή του, καθώς και ο αγαπητός μας φίλος και συγχωριανός μας Δημήτρ. Ν. Κόλλιας (Καραμήτρος), του οποίου η καλλιφωνία στην ψαλτική είναι αναμφισβήτητα εκπληκτική.

★

Τη θέση του αποχωρήσαντος από την Γραμματεία της Κοινότητας Κων. Καραντάσιου κατέλαβε η Δνίς Γιώτα Γ. Αποστολοπούλου. Η νέα γραμματέας του χωριού μας διακατεχόμενη από υπέρμετρο ζήλο και θέρμη εκτελεί από την πρώτη τρέχ. έτους με ευσυνειδησία και αξιοπρέπεια τα καθήκοντά της. Η καινούργια γραμματέας μας είναι πάντα πρόθυμη και εξυπηρετική. Το δελτίο μας της συγχαίρει και της εύχεται και σ' ανώτερα.

Θα ήταν παράλειψη εκ μέρους μας αν δεν ευχαριστήσουμε τον Κώστα Καραντάσιο, για τις εξυπηρετήσεις, τη φιλοτιμία, και την κατανόηση που επέδειξε σε όλους μας, κατά τη μακρόχρονη υπηρεσία του ως γραμματέας της Κοινότητας.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ελάχιστοι ανέβηκαν φέτος στο χωριό μας να καλλιεργήσουν τους κήπους τους. Απογοητευμένοι από την περυσινή σοδειά λογάριασαν τους κόπους τους και τα έξοδά τους. Άλλωστε δεν πρόκειται να στερηθούν, κατά τη διάρκεια του παραθερισμού τους, τα διάφορα ζαρζαβατικά.

Αφού ο μανάβης έρχεται τακτικότερα στο χωριό μας. Κι από τα προϊόντα μας αυτά διαθέτουν και τα μαγαζιά του χωριού μας ακόμα.

Κάθε χρόνος που διαβαίνει λιγοστεύουν οι καλλιεργητές. Ύστερα από μερικά χρόνια θα ερημωθεί τελείως το χωριό μας. Η γενιά που μας ακολουθεί δεν επικροτεί τον δικό μας τρόπο ζωής. Η Καλοσκοπή θα αποτελεί για τους επερχομένους ένα θαυμάσιο θέρετρο για δύο - τρεις μήνες.

★

Το ρολόι της εκκλησίας έπαψε πάλι να λειτουργεί. Τι να έπαθε άραγε; Μήπως έχει καμιά βλάβη; Ίσως λησμονημένο να παραμένει ξεκούρδιο. Το ρολόι του Αϊ - Γιώργη δεν είναι μονάχα διακοσμητικό στολίδι για την Καλοσκοπή. Είναι μηχανήμα απαραίτητο, εξυπηρετικότατο για τους κατοίκους, και εντυπωσιακό συνάμα. Είναι συνδεδεμένο με την μεταπολεμική ιστορική πορεία του χωριού μας. Θα πρέπει να ευγνωμονούμε τη δωρήτρια. Το ρολόι αυτό πρέπει πάσει θυσία να συντηρείται και να διαφυλάσσεται. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που το συμβουλευόταν ακούγοντας τις ώρες του, προκειμένου να ρυθμίσουν τις δουλειές τους. Γι αυτό πρέπει κάποιος ειδικός να διορθώσει τη βλάβη του (αν φυσικά είναι χαλασμένο) και να ξαναλειτούργησει.

Το τεράστιο αυτό ρολόι με τον γνώριμο γλυκόχο χτύπο του, μας υπενθυμίζει, ότι ο χρόνος τρέχει ασταμάτητα. Κι ότι τη ζωή μας οι λεπτοδείκτες την μετράνε.

Φ. Λ.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Οι παροιμίες έμμεσα ή αλληγορικά, πεζά ή έμμετρα, ίσως να αποπροσανατολίζουν από την αλήθεια. Αλλά σε γενικές γραμμές σίγουρα τα λαϊκά αυτά γνωμικά είναι σωστά.

- Άρον - Άρον.
(βιασύνη, καταπίεση).
- Αφρίζει ξαφρίζει τον παρά μας δώσαμε.
(επιμονή σε αξιοποίηση αποτυχημένης αγοράς).
- Βάλ' του ρίγανη.
(για ό,τι δεν επιδέχεται διόρθωση).
- Βαράει στο γάμο του Καραγκιόζη.
(άστοχη ενέργεια).
- Διαλέγοντας διαλέγοντας πήρε το απομεινάρι.
(αποτυχημένο αποτέλεσμα).
- Αφήσαμε το γάμο και πάμε για πουρνάρια.
(αφήσαμε τα σημαντικά και νοιαζόμαστε για τα ασήμαντα).
- Απ' τ' αφτί και στο δάσκαλο.
(άμεση λύση).
- Τα σύκα είναι μαλακά και τα χαλούν τα δόντια.
(οι μικρές αδυναμίες καταστρέφουν).
- Το πάπλωμα σαν μουρμουρίζει όλες οι δουλειές στραβώνουν.
(κρεβατομουρμούρα).
- Κόρδα φούντα στο σοκάκι ψωμολίμα στο κονάκι.
(επίδειξη ανύπαρκτου πλούτου).
- Ο γύφτος ώσπου να χαρεί έσπασε το νταούλι.
(σταμάτημα της προόδου εξ αιτίας δυσάρεστων γεγονότων).
- Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης.
(θράσος - αναίδεια).
- Λαγός τη φτέρην έσειε, κακό της κεφαλής του.
(αταξία - πρόκληση τιμωρίας).

Φ. Λ.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

— ΤΑΒΕΡΝΑ —

«ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ Νο2»

ΟΠΙΣΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «HOLIDAY INN»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ

Ηλ. Ποταμιάνου 2 — Ιλίσια — Τηλ.: 72.35.506

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ

TRADIOTINAL GREEK TAVERN
TO XANI THE GRAVIAΣ — THE GRAVIA INN
JUST BEHIND OF THE HOLIDAY INN HOTEL

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ** από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 61.251).

■ **ΜΑΘΗΜΑΤΑ:** Ο καθηγητής ΝΙΚΟΣ Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ, παραδίδει σε μαθητές Φυσική, Μαθηματικά, Χημεία. (Τηλ.: 513.8639).

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ: 417.2029 — 417.3079).

■ **ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ** — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ **ΥΑΛΙΚΑ** — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

■ **ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ** — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ **ΤΑΒΕΡΝΑ** — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ποταμιάνου 2, Ιλίσια (πίσω από Ξενοδ. «Χόλυ Ντέυ»), τηλ. 77.87.201.

■ **ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ** — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ **ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ»**, Σαπφούς 12, Πλ. Καμουνδούρου.

■ **ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

■ **ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ** παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

■ **ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ** — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ **ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ** — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών διδλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

■ **ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ** — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ **ΒΙΒΛΙΑ** — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.

■ **ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ** καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

■ **ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ** — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

■ **ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

■ **ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ»** — ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ, Φωκίδας 28, Αμπελόκηποι.

■ **ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ** — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

■ **ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ»** — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ **ΟΠΤΙΚΑ** — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

■ **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ** — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

■ **ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ»** — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

■ **ΤΑΣΟΣ Π. ΧΑΣΙΑΚΟΣ**, Δικηγόρος — Ακαδημίας 57, 5ος όροφος, γραφ. 521, τηλ.: 36.14.854 - 36.12.235. Οικίας: 51.35.891.

■ **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ** — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθαν. Διάκου», Τηλ. 63.345.

■ **ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ**, Δικηγόρος — Γραφ.: Σανταρόζα 1Δ, 3ος όροφος, γραφ. 7, τηλ.: 32.18.296, 32.15.894, Τηλ. οικίας: 64.67.123.

